

3. SAF MUHABBET HAKKINDA

Cenâb-ı Hakk kullarından birine dedi ki: "Beni sevdiğini mi iddia ediyorsun? Eğer bu böyle ise bil ki senin Bana olan sevgin aslında Benim sana olan sevgimin bir sonucudur. Sen Var Olan'ı seviyorsun. Ama ben seni, sevdim. Hem de daha sen var olmamışken!"

Sonra dedi ki: "Bana yakınlık kazanmaya, Ben'de yok olmaya çalıştığımı mı iddia ediyorsun? Ama senin Beni aradığından daha çok Ben seni aramaktayım. Daha sen bir rûhdan başka bir şey değilken, *Ben sizin Rabbiniz değil miyim?* [Elestü bi Rabbiküm?] (VII/172) dediğim gün seninle aramda hiçbir aracı olmaksızın benim Huzûr'umda olasın diye seni aradım. Sonra sen Beni unuttun; ama bir beden olduğunda da Elçi'lerimi sana göndererek Ben seni gene aradım. Bütün bunlar Kendim'e değil, sana senin için duyduğum sevgi yüzündendi.

Ve devâm etti: "[*Söyle bakayım*] eğer had derecede aç, susuz ve bitkin olsaydın da sana bütün hûrileri, sarayları, nehirleri, meyvaları, hizmetkârları, içki sunanlarıyla birlikte Cennetim'i sunsaydım ama Benim nezdimde ise bunlardan hiç birini bulamıyacağın konusunda da seni uyarsaydım ne yapmayı düşünürdün?"

Kul cevap verdi: "Yâ Rabbi, Sen'den Senin Zât'ına sığırırım".

112. Mevkıf